

Kam spěje současná společnost

Proč klesá kulturní a estetická úroveň současné populace

Každá společnost se skládá z větší části průměrných až podprůměrných jedinců (inteligence, genetická výbava, schopnosti, sociální původ, vzdělání apod.) a menší části nadprůměrných jedinců, přičemž tvůrčích jedinců-umělců je jen pár a to jsou ti, kteří svou nespokojenost projevují veřejně.

Společnost jako většinový celek poslouchá populární hudbu, čte bulvár, sleduje TV seriály a chodí na muzikály nebo v létě ležet u moře nebo v zimě klouzat na lyžích. Lidé jsou unavení a vyčerpaní, chtějí se po práci jednoduše bavit, odreagovat, nepřemýšlet, nejít do hloubky, neřešit problémy, nechtějí se učit vnímat nové, kvalitní věci. Je to jejich svobodná volba, tito lidé tvoří gro ekonomiky státu a nikdo nemá právo je za to odsuzovat. Právě oni mimo jiné vytvářejí prostředky a prostor pro tvorbu náročnějších jedinců-umělců, kteří nemusejí jinak pracovat. Pár náročnějších lidí přitom má možnost ukojení svých vyšších nároků na úkor nenáročné většiny kdykoliv, tak to skutečně je. Třeba ve svých klubech.

Proto je mnoho umělců a jejich výkony uznáváno pouze odborníky a naopak zcela nepochopeno plebejci. Viz: Co to je za vrzání, to je strašné...(Česká filharmonie), Co to je za čmáranice, co to má znamenat, to je hrůza.....(Pablo Picasso), Co je to za příšerný krám....(plastika v Národní galerii) tak podobně... Děti to slyší od rodičů a tento názor si pak nesou celý život a předávají dál. Nemají přirozeně zájem ani potřebu se dále touto věcí zabývat, jít do hloubky, snažit se o pochopení či o další vzdělání. Proto si tito lidé raději zajdou třeba do ZOO, kde je plno roztomilých čumáčků a chlupáčků, tak jako doma nebo v dětství plyšáčků...

Snaha umělců a vzdělávacích institucí o změnu

Nikdy se umělcům ani jiným nepodařilo a nepodaří toto změnit (ostatně toto ani není jejich posláním ani prvoplánovým cílem), nelze totiž předělat člověka, nelze měnit jeho způsob vnímání, myšlení, chápání, jeho vůli, to je dáno geneticky a nepodařilo se to ani komunistům (viz Nový, socialistický člověk, komunista tělem i duší, nová směna, nová generace...), vždy z toho vypadla ta samá a stejná kopie. Potomci se totiž skládají z genů svých rodičů, z něčeho jiného ani lepšího a tudíž nelze vyžadovat od potomků vyšší kvalitu, než byl materiál použitý při jeho tvorbě. Výmluvy na nedostatky školství a vzdělávací instituce neobstojí. Po kom to dítě je - no přece po svých rodičích...

Je důležité si uvědomit, že umělecká úroveň a stupeň této úrovně je vnímán čistě subjektivně a nelze jej proto paušalizovat. Je závislý na stupni a míry vnímání vkusu, krásy, kýče, záleží na zkušenostech, přehledu, vzdělání, sociálních poměrech, citu, emoční schonosti

apod. posuzujícího jedince. Nelze obviňovat většinu lidí za to, že uměleckým dílům nerozumí, oni jim prostě z mnoha důvodů rozumět nemohou a nechtějí a je třeba toto demokraticky respektovat, třeba tím, že se jim umělci nebudou vnučovat anebo je urážet. Umělci totiž zase neumí to, co tito ostatní lidé, kterých je většina a mnohé by s trochou dávky empatie dokázali pochopit, že život v jejich světě je o něčem úplně jiném.

Vše totiž prochází nezbytně a logicky procesem neustálého vývoje a tudíž i civilizace a současná společnost se vyvíjí, přičemž tento vývoj v časové ose zachycuje období jejího vzniku, růstu, vrcholu i období úpadku. V jaké fázi vývoje se nacházíme právě nyní, je jasné... I konec a pád Římské říše jakožto vyspělé civilizace byl provázen celospolečenským a tím i kulturním a morálním úpadkem, nerespektováním ničeho, dovršením blahobytu, bylo to období užívání si všeho nadmíru a opovrhováním všeho hodnotného. Byl to volný let, po kterém logicky následoval rychlý volný pád. Jak podobné...

Otakar Jalůvka

otacar@seznam.cz

www.jaluvka.com

Copyright © 2013 Otakar Jalůvka. Všechna práva vyhrazena. All rights reserved.